

Beszámoló

A vámház a zöld határon munkacímet viselő kézirat, amire az önök támogatását kértem elkészült. A 76- verset tartalmazó verseskötet két fejezetre tagolódik. Az első fejezet fő gondolati vonala az elidegenedés, az egyén életére oly nagy hatással bíró kortárs csoport feloszlása, megszűnése.

Annak az okát vizsgálja a líra eszközeivel, hogy a pénzen és az érvényesülési vágyon túl mi az, ami ezen baráti társaságok egyedeit arra sarkalja, hogy olykor hátat fordítva önmaguknak is szétszóródjanak a nagyvilágban. Továbbá, hogy az ember biztonság utáni vágyának teljesülése érdekében az egyén mennyire képes feladni egykori önmagát, és hogy az ily módon megszerzett elért cél mennyire kelepce és mennyire menedék. Arra keresi a választ, hogy az idő múlását leszámítva, mely megszépíti az emlékezést, marad-e valami, ami ezeket az embereket összeköti, és hogy az elvándorlás, pálfordulás és minden más emberi és külső tényezők hatására széthulló emberi kapcsolatok folytatódhatnak-e.

A második fejezet egy szociális ápoló és gondozóközpont lakóinak mindennapi életét mutatja be. Azt taglalja, hogy ezek a legtöbbször önhibájukból a társadalom peremére került személyek, hogyan élik meg és el tudják-e fogadni dolgozzák fel új élethelyzetüket, valamint a múltban elkövetett ballépéseiket. Hogyan és milyen stratégia mentén tudnak és be tudnak e egyáltalán illeszkedni, egy belső szabályzat által korlátolt, zárt közösségbe olyan személyek, akik életük legnagyobb részét a társadalmon kívül töltötték. Szenvedélybetegek, megrögzött csavargók hogyan élik meg, hogy testi megbetegedéseik folytán intézetbe kerülnek és mivel legtöbbjük amputációs műtéten is átesik, esélye sincs a régi életmódját folytatni.

A történetet egy szerelmi ügyei folytán börtönviselt, majd később hontalanná vált magyartanár meséli el és nyújt bepillantást a szóban forgó személyek lelki világába és intézeti mindennapjaiba.

Semmiért

Magányos kötőmb köztéri szobor
Kihez csak ritkán s csak ünnepnap járnak
A gyávaság látod földeden népnymor
Mit keresnél ott hol nincsenek bátrak

Nem a sötétől a fénytől fél mindjük
Nem tart igényt már se rád se másra
Ki meghalt de él még azt minek tekintjük
Alkalmas e az újult világra

Kell e még ágyú a győztes csatához
A muszka a német eljön e holnap
Kerül e még harang a beolvasztáshoz
S ha győzünk vagy éppen eltipornak
Ki állna veled ágyúid elé
A gyilkos vasakból készült golyónak
Nem fut e el mind akkor majd százfelé
Féltvén a bőrük hogy bepiszkolódnak

Pihenj és tudd az Eresztevényi sírban
Szabadságharcod még véget nem ért
Ott vagy kövekben terekben hídban
Elveszni álmod nem hagyjuk semmiért.

Könnyű ének

Sem itt sem ott és sem sehol
Az élet nélküled lohol
Csak semmivel csak senkivel
Az álom nélküled hív el

Jégverem csendü ágyakon
Nyújtózkodik a fájdalom
Ülök magam és hallgatom
Mit üzen sűg a távoli hon
Szürkül az ég lassan vírrad
Megidézlek egyre hívlak
Bomol rohan és elbotol
S te nem vagy itt és nem vagy sehol.

Pontosítás

Nem segít rajtunk immár a bor
Elvesztettük a fonalat valahol
Elvesztettünk szerelmet frigyét
A sátán remélem mindenért megfizet.

A poétához

Nincs ingyen pénz
Ingyen siker se'
Hogy ennek vagy annak jobb e a verse?
Mit mondott vele, egésze nem fele.

Intersity - Transilvania

Gyújts be kájhádba örök ősz örök ősz
Világodhoz zsugorodsz belenőssz
Kimersz mit mersz majd eldobod
Szaladnak veled álmatlan vonatok

Hangtalan lépked ott jár nyomodban
Nagy a világ nem zár akolba
Tékozló fiú ennyi mit örökölsz

Bárhová mennél veled lessz megelőz

Kinyúl érted az éjszakából

Indúl a menybe a cigánytábor

Váll köddé múltá az erdélyi táj

Hisz még tebenned marad kívár.